

Gyógyszerészettörténeti közlemények

Gyógyszerészet 35. 177—180. 1981...

Böngészés a „Gyógyszerészet”-ben a 25. évfolyamba lépésünk kapcsán

LÁNG MIKLÓS

A cikk mozaikszerű adatokat tár az olvasó elé a „Gyógyszerészet” című szaklapról, az első számtól a legutóbbiakig. A válogató bemutatja a fejlődés útját azzal a — nem titkolt — szándékkal, hogy a lap jövőjére vonatkozó gondolatokat ébresszen az olvasóban.

*

Egy-egy jubileum jó alkalom a megtett út áttekintésére és a „hogyan tovább?” kérdés felvetésére. Nyugodtan mondhatom, hogy a szakmai számvetést a szerkesztőség minden szám megjelenése után, a tágabb szerkesztő bizottság pedig legalább évenként elvégzi, s egyidejűleg az előbbieken megfogalmazott kérdésre is igyekszik megfelelni. Ezért rám csupán az hárul, hogy a technikai szerkesztés oldaláról lapozzam át eddig megjelent számainkat, visszanyúlva az alapításig, a lap 1957-ben történt megindításáig.

Egy újságot elindítani roppant nehéz feladat. Sok tárgyalás, szakmai megbeszélés nyomán ala-

kult ki a lap feladata és célja, terjedelme és formája, külalakja, kivitele, kiadója és nyomdája. A kéziratok begyűjtése jelentette a munka könnyebbik részét, mert jónéhány cikket megkaptunk elődjétől, „A Gyógyszerész” című szaklaptól. Az említett előkészítő tevékenység azonban úgy elhúzódott, hogy célszerűnek látszott az összegyűlt anyagot összevont számban kiadni. Így az 1. és 2. számunk — 48 oldalon — egyszerre jelent meg 1957. május havában. Címoldalát az 1. ábra mutatja.

Kiadók

Lapunkat a Medicina Egészségügyi Könyvkiadó Vállalat segítette a világra; ő volt a kiadónk kilenc évfolyamon át.

1966-tól a kiadást az Ifjúsági Lapkiadó Vállalat vette át, s ő gondozza azóta is lapunkat, teljes megelégedésünkre.

Nyomdák

Első számunkat a Kossuth Nyomda készítette, ezt követően azonban mind a mai napig is a Révai Nyomda állítja elő folyóiratunkat. A nyomdászokkal is kitűnő a kapcsolatunk; nekik köszönhetjük a gondos, szép kivitelét.

A lap gazdája

Dr. Végh Antal professzor, a lap alapító főszerkesztője az Orvos-Egészségügyi Dolgozók Szakszervezetének Gyógyszerész Szakcsoportjától kapta megbízását. A „gazda” szerepét az időközben megalakult Magyar Gyógyszerészeti Társaság vette át, neve a lap címoldalán az 1966. évi 1. számtól szerepel.

Főszerkesztő

Alapító főszerkesztőnk, dr. Végh Antal tizenöt évfolyamon át állt lapunk élén, vagyis 1971 végéig.

Felelős szerkesztők

Ezt a tevékenységet három évfolyamon át dr. Láng Béla látta el (1957—1969), őt egy évfolyamra dr. Kovács László követte (1960), majd dr. Szász György látta el ezt a kényes feladatot (1961-től az 1967. 6. számig), akinek az asztalát ismét dr. Láng Béla vette át (1967. 7. számtól napjainkig is).

Szerkesztők

Az elmúlt évek során 16 alkalommal változott a szerkesztőség összetétele. A változásokat nem egészen pontosan követi lapunk fejrésze, egy-egy új név rendszerint csak több hónapi „próbaidő” múltán kerül oda. A szerkesztésre vállalkozó társadalmi munkatársak ugyanis csak menet közben látják, hogy mik a tennivalók, mennyi ezeknek az időszerűsége, s ezt tudják-e tartósan végezni

Gyógyszerészet

Tartalom	
Láng József: Kiadványok	3
A „Gyógyszerészet” elküldéséről	3
Dr. László Kovács: A gyógyszerészet fejlődésének kérdései	6
Dr. Végh Antal: A gyógyszerészet fejlődésének útja	9
Dr. Kóvács László: A gyógyszerészet fejlődésének útja	11
Dr. Kóvács László: A gyógyszerészet fejlődésének útja	12
Dr. Kóvács László: A gyógyszerészet fejlődésének útja	15
Dr. Kóvács László: A gyógyszerészet fejlődésének útja	17
Dr. Kóvács László: A gyógyszerészet fejlődésének útja	18
Dr. Kóvács László: A gyógyszerészet fejlődésének útja	19
Dr. Kóvács László: A gyógyszerészet fejlődésének útja	22
Dr. Kóvács László: A gyógyszerészet fejlődésének útja	23
Dr. Kóvács László: A gyógyszerészet fejlődésének útja	24
Dr. Kóvács László: A gyógyszerészet fejlődésének útja	25
Dr. Kóvács László: A gyógyszerészet fejlődésének útja	26
Dr. Kóvács László: A gyógyszerészet fejlődésének útja	27
Dr. Kóvács László: A gyógyszerészet fejlődésének útja	28
Dr. Kóvács László: A gyógyszerészet fejlődésének útja	29
Dr. Kóvács László: A gyógyszerészet fejlődésének útja	30
Dr. Kóvács László: A gyógyszerészet fejlődésének útja	31
Dr. Kóvács László: A gyógyszerészet fejlődésének útja	32
Dr. Kóvács László: A gyógyszerészet fejlődésének útja	33
Dr. Kóvács László: A gyógyszerészet fejlődésének útja	34
Dr. Kóvács László: A gyógyszerészet fejlődésének útja	35
Dr. Kóvács László: A gyógyszerészet fejlődésének útja	36
Dr. Kóvács László: A gyógyszerészet fejlődésének útja	37
Dr. Kóvács László: A gyógyszerészet fejlődésének útja	38
Dr. Kóvács László: A gyógyszerészet fejlődésének útja	39
Dr. Kóvács László: A gyógyszerészet fejlődésének útja	40
Dr. Kóvács László: A gyógyszerészet fejlődésének útja	41
Dr. Kóvács László: A gyógyszerészet fejlődésének útja	42
Dr. Kóvács László: A gyógyszerészet fejlődésének útja	43
Dr. Kóvács László: A gyógyszerészet fejlődésének útja	44
Dr. Kóvács László: A gyógyszerészet fejlődésének útja	45
Dr. Kóvács László: A gyógyszerészet fejlődésének útja	46
Dr. Kóvács László: A gyógyszerészet fejlődésének útja	47
Dr. Kóvács László: A gyógyszerészet fejlődésének útja	48

vagy sem. Én az adatokat a lap fejrészből vettem át. Eszerint a szerkesztőség összetétele így alakult:

1957. 1. számtól	dr. Kovács László
1959. 5. számtól	dr. Kovács László és Váradi József
1960. 1. számtól	dr. Láng Béla és Váradi József
1961. 1. számtól	dr. Láng Béla, Szentmiklósi Pál és Váradi József
1967. 7. számtól	dr. Szász György, Szentmiklósi Pál és dr. Váradi József
1968. 1. számtól	dr. Brantner Antal, dr. Szász György, Szentmiklósi Pál és dr. Váradi József
1969. 5. számtól	dr. Brantner Antal, Szentmiklósi Pál, dr. Váradi József és Vincze Zoltán
1969. 10. számtól	dr. Brantner Antal, dr. Váradi József és dr. Vincze Zoltán
1971. 1. számtól	dr. Brantner Antal, dr. Issekutz Livia, dr. Mohr Tamás és dr. Vincze Zoltán
1974. 4. számtól	dr. Brantner Antal, dr. Harangi György, dr. Mohr Tamás és dr. Vincze Zoltán
1975. 1. számtól	dr. Benkő György, dr. Brantner Antal, dr. Harangi György, dr. Vincze Zoltán
1977. 6. számtól	dr. Benkő György, dr. Brantner Antal és dr. Vincze Zoltán
1977. 11. számtól	dr. Benkő György, dr. Brantner Antal, Egerváryné dr. Nagy Mária és dr. Vincze Zoltán
1978. 2. számtól	dr. Benkő György, dr. Brantner Antal és dr. Vincze Zoltán
1978. 5. számtól	dr. Benkő György, dr. Brantner Antal, dr. Kovács László és dr. Vincze Zoltán
1980. 1. számtól	dr. Brantner Antal, dr. Kovács László és dr. Vincze Zoltán
1980. 9. számtól	dr. Brantner Antal, Csapó Zoltán, dr. Kovács László és dr. Vincze Zoltán

Technikai szerkesztő

1957. 1. számtól Láng Miklós

Oldalszám

1957. 1. számtól 24 oldal (a borítóval együtt)

1959. 1. számtól 40 oldal (a borítón kívül)

A szerkesztőség címe

A szerkesztőség életének hányatottságát mutatja, hogy jelenleg a hetedik helyen dolgozik. Külön irodahelyiség hiányában ugyanis a szerkesztőség rendszerint valamelyik szerkesztőjének munkahelyén kapott — ilyen-olyan — helyet. Befogadásunkat mindig köszönettel vettük, de sosem tekinthettük véglegesnek. Megoldást csak a mostani helyünk jelent, ahol a szerkesztőségnek először van kizárólagos használatában levő szobája. Az elmúlt két és fél évtizedben a következő helyeken dolgoztunk:

1957. 1. számtól	VI., Majakovszkij u. 14. Gyógyért Labor.
1959. 11. számtól	XIV., Uzsoki u. 36/a. OGYI
1960. 8. számtól	VIII., Puskin u. 11—13. Gyógyszerészi Kémiai Intézet
1968. 12. számtól	V., Zrínyi u. 3. Fővárosi Tanács Gyógyszertári Központja
1971. 1. számtól	IX., Hőgyes Endre u. 7. Gyógyszerészeti Intézet
1976. 10. számtól	XIII., Visegrádi u. 19. a megszünt 1304-es Gyógyszertár helyén

1980. 5. számtól IX., Hőgyes Endre u. 4. EGYT Gyógyszervegyészeti gyár telepe

Előfizetési ár

Kevés szaklap hoz hasznot kiadójának, ezért a megjelentetéshez szükséges anyagi alapokat az államtól dotáció formájában kapja meg. Különösen ráfizetések a kis példányszámú lapok, mint amilyen a „Gyógyszerészet” is, a maga, mintegy két és fél ezres példányszámával. A gazdasági szabályozók az utóbbi években arra ösztönöztek, hogy a dotációk csökkenjenek, illetőleg ahol csak lehet, szűnjenek is meg. Ez, valamint a papírárak és a munkabérek növekedése okozta lapunk előfizetési árának erőteljes emelkedését is. Az egyéves előfizetési díjak így alakultak:

1957. 1. számtól	48 forint
1959. 2. számtól	66 forint
1968. 1. számtól	96 forint
1977. 5. számtól	180 forint
1980. 1. számtól	264 forint
1981. 1. számtól	360 forint

Megjegyzem, hogy a lap adatait tartalmazó ún. „impresszumban” nincs mindig helyesen feltüntetve (kijavítva) az ár.

Borító

Igen szerény külalakkal indult útjára lapunk. Az első és a második évfolyam borítójának minősége azonos a belső oldalakéval.

A már megszokott kék levelezőlapkarton borító a 3. évfolyamban jelent meg. Ezt a borítót csak egy esetben tettük félre: az 1963. évi 3. számunk a Winkler-centenárium tiszteletére, annak emblémájával és szürke alapon kék nyomással látott napvilágot.

A kék borítón a szöveg és a díszítés időnként változott. Például az 1960. 7. számon a következő felülnyomat szerepel: „A gyógyszerárak államosításának 10. évfordulójára”. A 13. évfolyamtól (1969-től) megjelent a kígyós kehely embléma. Az ünnepi 20. évfolyam borítójára rákerült a babérkoszorúval övezett római húsas szám. A 21. évfolyamtól a kígyós kehely jelképet felváltotta az ibisz fejű Ph-ar-maki, a gyógyászat ós-egyiptomi istenének képe, kezében a tudományt jelképező papyrus tekerccsel. Ez volt annak idején a Magyar Gyógyszerésztudományi Társaság emblémája.

Jelen, 25. évfolyamunk borítóján szintén megemlékezünk a negyedszázados jubileumról.

A díszeken kívül fontos jelek is helyet kaptak a borítón. Az 1972. évi 4. számtól feltüntettük a borítón az egészségügyi lapok számunkra meghatározott nemzetközi „kódját” (GYOGAI), a számra utaló adatokkal. 1976. évi 12. számunktól pedig közöljük a folyóiratok nemzetközi nyilvántartásában szereplő jelzésünket: ISSN 0017-6036.

Rovataink

Már a borító belső oldalán látható „Tartalom” is jelzi, hogy a lapban közölt dolgozatok között igyekszünk valamilyen rendet tartani. De a jelenlegi rovataink csak fokozatosan alakultak ki. Az első két évfolyamban még csak a „Gyógyszerismertetés” vált el a többi dolgozattól. 1959-től

találkozunk a „Továbbképzés”, „Szervezési kérdések” és a „Műszaki fejlesztés”, valamint a technikusok számára megnyitott rovatval. Ez utóbbiról meg kell jegyezni, hogy sajnos 1961 óta e rovatba anyagot nem kaptunk, noha az elmúlt két évtizedben többször felmerült az az igény, hogy a technikusok számára is kellene egy külön szaklap. Ez az igény akkor lenne reális, ha a technikusoknak szóló cikkek feszegetnék lapunk kereteit, vagyis olyan sok írást kapnánk, aminek nem vagy csak hosszú átfutási idővel tudnánk helyet adni. Erről azonban, mint láttuk, nincs szó, ellenkezőleg, hiányoljuk, várjuk és kérjük a technikusok továbbképzésére alkalmas dolgozatokat!

„Levél a szerkesztőséghez” rovatunkat 1966-ban nyitottuk meg. Bár az első három évfolyamunkban is szerepeltek olvasói levelek, ezek azonban gyakorlati kérdésvetésekre voltak, amelyekre a szerkesztőség mindjárt választ is adott. A későbbi levelek inkább olvasóink egy-egy figyelemre méltó meglátását, véleményét, tájékoztatását, munkájának eredményét tartalmazzák, s ezeknek mindig örömmel adunk helyet.

1971-ben találkozunk először a később igen gazdag vitaalkalmakat teremtő „ Fórum” rovatunkkal. Volt olyan, itt felvetett téma, amihez tucatnyi hozzászólás érkezett (pl. „Gyógynövények a gyógyszerértárban”).

Munkatársainkhoz 1961-ben fordultunk először azzal a kéréssel, hogy beküldött írásaikat anyanyelvünk szabályai szerint fogalmazzák és a nyomdai szabványok szerint öltsek formába. Sajnos, felhívásunkat azóta is számtalanszor meg kellett ismételnünk, s ennek csak részben az új szerzők, fiatalabb nemzedék belépése, nagyjából inkább a figyelmetlenség az oka. Hadd kérjem ezúton is szerzőinket, a referátum, könyvismertetés és krónikaanyag beküldőit, hogy közlendőik végleges letisztázása előtt ismerjék meg az ide vonatkozó előírásokat (amelyek például lapunk 1980. évi 4. számában is megtalálhatók).

Összefoglaló

Megjelenésünktől kezdve közlünk a dolgozatokhoz összefoglalókat, bár eleinte ezt minden következetesség nélkül tettük, kizárólag aszerint, hogy a szerző küldött-e dolgozatához vagy sem. Később (a 10. évfolyamtól) — átlátva az összefoglalás hasznát, ezt rendszeresítettük, s ma már minden dolgozathoz megkívánjuk.

Az összefoglalók elhelyezésében is voltak próbálkozásaink. Kezdetben hol elöl, hol a dolgozat végén közöltük. Az 1970. évi 2. számtól kezdve az összefoglaló a dolgozat élére helyeztük át, hogy a cím után ez mindjárt az olvasó szemébe tűnjék.

A dolgozatok végén kapnak helyet az idegen nyelvű összefoglalók, s ezeknek is megvan a maguk története.

1958-tól a dolgozatok végén közöltük a dolgozatok címének orosz és német fordítását. Arra gondoltunk, hogy egy jól megválasztott cím nagyjából elárulja a dolgozat tartalmát, de legalábbis a témáját. Ez azonban kevésnek bizonyult, ezért 1959-től a teljes összefoglalót közöltük német nyelven, 1960-tól pedig orosz, német és angol

nyelvű tartalomjegyzéket közlünk — a mai napig is. Az 1961. évi 4. számunktól megoldottuk az összefoglalók oroszra fordíttatását is (a németen kívül). Az angol összefoglaló közlését 1970. évi 1. számunktól rendszeresítettük, bár elvéve korábban is találkozhatunk ilyennel, pl. az 1960. évi 1., az 1962. évi 2. stb. számunkban. Tovább léptünk 1978-ban, amikor az 5. számunkban megkezdtük az összefoglalók eszperantó nyelvű közlését is. Így jelenleg sorrendben orosz, angol, német és eszperantó összefoglalókkal találkozhat az olvasó. (Ha egyik-másik idegen nyelvű összefoglaló elmarad, annak többnyire a fordító betegsége, szabadsága az oka; helyettesítőt nem mindig találunk.)

Itt említem meg, hogy a különlenyomatok kedvéért az 1969. évi 6. számtól a dolgozatok előtt közöljük lapunknak az évfolyamát és az írásra vonatkozó oldalszám adatait.

Az összefoglalókkal kapcsolatban is van kérésünk szerzőinkhez: a dolgozatokat úgy küldjék be, ahogyan az lapunkban megjelenik, tehát: a dolgozat címe, a szerzők neve, az *összefoglaló*, a dolgozat szövege, az irodalomjegyzék és a szerző(k) munkahelyének pontos címe.

Sajtóhibák

Mentségünkül mondom: nincs sajtótermék sajtóhiba nélkül. Az már azután más kérdés, hogy mely kiadványban mennyi a hiba. Nyugodtan állíthatom, hogy lapunkban inkább kevesebb, mint több a folyóiratokban „megszokott” sajtóhibák száma.

Ettől függetlenül minden sajtóhiba bosszant bennünket is és mindig hibátlan kiadványra törekszünk.

A sajtóhibák egy része olyan, hogy a tévedés nyilvánvaló: elcserelt betűk, idegen betűtípus, sorok feleseréldése stb. Ezt az olvasó — bizonyára — megértően tudomásul veszi. Ám vannak olyan sajtóhibák, amelyek vagy más értelmet adnak a leírtaknak, vagy értelmetlenné teszik azt. Ilyenkor bizony helyesbíteniünk kell a következő számok egyikében. Az ilyen néhány soros hibaigazítást a nyomda az éppen munkában levő számunkhoz is el szokta fogadni, így a helyesbítés viszonylag hamar megjelenhet. Éppen az „értelmes” sajtóhibákat a legnehezebb kiszűrni, észrevenni. Hiába olvassák el hárman a német és angol nyelvű összefoglalót, amelyben a „szemesepp” szó helyesen szerepel, csak éppen a „fülesepp” helyett (1979. évi 2. szám). A nyomdai lektorok az sem zárhat szemet, hogy „gyógyszerészdoktorrá avatás” történt Pécsen, holott egy gyógyszerészt avattak — orvosbiológiai — doktorrá. Aki nem ismeri a neveket, annak nem tűnik hibásnak a „Brantmer”, a „Harsányi” — Brantner és Harangi helyett (1977. 4.) vagy a „Gyula” keresztnév, amit György helyett szedtek (1980. 9.). Természetesen igen zavaró az ábrafeleseréldés, amit még betetőzhet egy hibás rajz is (1957. 7—8. szám, 147—148. oldal). Megesik, hogy a hibát nem is vesszük mindjárt észre; így történt ez az 1962. évfolyamunkban, amikor három számon át hurcoltunk egy sajtóhibát, a 7., 8. és 9. számunk

fejrézsében 6. évfolyam helyett 7. évfolyam van feltüntetve. Ismét ábrafeleszerélődéssel találkozunk az 1964. évi 2. számunkban (45. oldal). Az ábracserék oka többféle; az előzetes, kézi levonaton az ábrákat gyakran igen nehéz azonosítani. Ha mégis észrevesszük a cserét és bejelöljük a tennivalót a tördelt levonaton, tehát a lap végleges formájának — még mindig kézi — nyomtatán, nem biztos, hogy a munka lázában sor kerül a javításra, márpedig a nyomás előtti levonatot már többnyire nem tudjuk ellenőrizni. De az is előfordul, hogy az ábrával együtt a feliratot is kicserélik, amikor a hiba nem tűnik el, csak máshová kerül. Végül: valamilyen felfedezett szedési hibát kijavít ugyan a nyomda, de amikor a hibás sort újrasedik, akkor egy másik hiba csúszik bele a szedésbe, amit már ismét csak nem láthatunk.

De menjünk tovább. Az 1964. 5. számunk borítójára került hiba, talán egyetlen eset ez lapunk életében, amit a nyomda átragasztással helyesbített.

Az 1965. évi 7. számban hibásan jelentek meg a képletek; a helyesbítést a 9. számunkban tudtuk csak közölni.

Súlyos hibák kerültek dr. Kósa Lászlónak az 1964. évi 10. számunkban megjelent cikkébe. Ezeket a következő számhoz mellékel külön lapon helyesbítettük.

Nem mindennapi hiba csúszott be az 1972. 9. számba, a II. Alba Regia Gyógyszerésznapokról közölt beszámolóba. A cikkből ugyanis kimaradt nem kevesebb, mint 34 sor! Ezt a 12. számunkban pótoltuk. De a helyesbítés sem sikerült hibamentesen, mert abban az októberi számunkra hívatkoztunk a szeptemberi helyett.

Végül meg kell említenem, hogyan jártunk dr. Regdon Gézánné és munkatársainak cikkével, ami az 1977. évi 6. számunkban jelent meg. A dolgozat számos ábrája az értelmetlenségig összevissza cserélődött (214—218. oldal). Szerkesztőségünk ezt a súlyos hibát csak úgy hozhatta helyre, ha az egész dolgozatot még egyszer teljes terjedelmében megjelenteti. Ez villámgyorsan, a következő számunkban meg is történt (249—253. oldal) így a szerzők használható különnyomatot is kaphattak.

Ha az olvasó visszalapoz „A szerkesztőség címe” fejezethez, s látja, hány helyen vertünk tanyát, s ha ehhez hozzáteszem, hogy gyakran laboratóriumi asztalon, íróasztal sarkán, ugyanott tartott, más témájú értekezés hangzavarában, szinte féllábon dolgoztunk, akkor talán a hibáinkat is nagyobb megértéssel fogadja.

A jövő

Szerkesztőségünknek is megvan a maga öt éves terve. A realitás azt diktálja, hogy az eddigi kereteinkre kell számítanunk. Szeretnénk fokozni a továbbképző közlemények megjelentetését, színvonaluk növelését. Örülnénk, ha ismét közölhetnénk az asszisztensek nagy tábora számára írt

cikkeket. Olvasóink érdeklődésére számítunk a referátumok közlésével; sok referálásra váró folyóiratunk van, további referálók jelentkezését várjuk. Teljesebbé kellene tennünk a „Kronika” rovatunkat. Az éves tartalomjegyzékekből kitűnik, hogy több megye is hallgat egész éven át. Kívánatos volna tehát, hogy minden megyei szervezet kijelölje a sajtófelelőst, aki azután beszámol a megye szakmai eseményeiről, mégpedig mindjárt az eseményt követően, mert az átfutási idő gyorsulására nem számíthatunk a jövőben sem.

Lapunk példányszáma 2500 körül mozog; meg kell őszintén mondanunk, hogy akár a távolabbi jövőben is csak akkor tervezhetünk sűrűbb megjelenést (pl. hetenként vagy kéthetenként) vagy terjedelembővítést (amit a kéziratok nagy száma egyébként indokolhatna), ha az egyéni előfizetők száma lényegesen megnőne. Jelenleg azt tapasztaljuk, hogy 8—10 fős gyógyszertárban is egyetlen példány „Gyógyszerészet” forog közkézen, elképzelhető, hogy egy-egy érdeklődőre mennyi idő jut, pláne a munkaidőből, holott otthon, saját példányát kényelmesen és gondosan elolvashatná, a számokat összegyűjthetné, adott esetekben azokba visszalapozhatna.

Bizakodva tekintünk tehát a jövőnk elé, amelyben számítunk munkatársaink további sokoldalú segítségére is.

M. L á n g: *Копаясь в номерах Фармации в связи с вступлением в 25-ый год издания*

В работе приводятся мозаичные даты о журнале „Гyогьсзeрeсзeт” (= Фармация), от первого номера до самых последних. Автор показывает путь развития тем не секретным намерением, чтобы придать мысли в читателе относительно будущей журнала.

M. L á n g: *Burrowing in the old issues of the present Journal—„Gyógyszerészet”—on the occasion of the starting of its 25th volume*

In 1981, „Gyógyszerészet” has entered its 25th volume. On this occasion, the Technical Editor of the journal, having been in office since its starting, presents a selection representing the development in views and styles with the unconcealed aim to evoke new ideas in the readers in connection with the Journal's future.

M. L á n g: *Blättern in den alten Heften der Fachzeitschrift „GYÓGYSZERÉSZET”, anlässlich seines Eintrittes in den 25. Jahrgang*

Der Artikel erschliesst vor den Lesern mosaikartige Danten aus dem Fachblatt „GYÓGYSZERÉSZET” von der ersten Nummer anfangen bis zu den Allerletzten. Referant gibt den Weg der Entwicklung mit der — nicht verschwiegenen — Absicht bekannt, dass dies in den Lesern Gedanken bezüglich der Zukunft des Blattes erwecke.

* Resumo en Esperanto:

M. L á n g: *Falintado en la revuo „Gyógyszerészet” ekde de la komenco de nia 25-a jarkolekto*

La artikolo montras mozaikecajn indikojn al la legantoj pri la faka revuo „Gyógyszerészet” ekde la unua numero ĝis la plej lastaj. La elektadinto prezentas la vojon de la evoluo kun la — ne kaŝita — intenco por vekigi pensojn en la leganto pri la estonto de la revuo.